

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	754 - 04 - 179
Дата	22 / 11 / 2017 г.

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-Н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ**

11 50

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

На основание чл. 83, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасяме предложения за изменение и допълнение на Законопроект за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, № 702-01-26/06.10.2017г., приет на първо гласуване на 25.10.2017г. както следва:

1. В чл. 5, в ал. 2 се създава ново изр. 2 със следното съдържание :

„В това производство се събират доказателства на самостоятелно основание с оглед предмета на проверката и делото.”

Мотиви: Въпреки, че предходните разпоредби и ограниченията на чл. 200 и чл. 300 от ГПК са налице и сега, съдилищата кредитират изгодни за ответниците доказателства по наказателното производство или по административни производства, в частност успешно обжалвани данъчно-ревизионни актове. С аргумента за влязло в сила решение по такива производства съдилищата противопоставят заключенията на органите по приходите за доказаност на доходите, на заключенията на КОНПИ за наличие на несъответствие.

2. В чл. 6, ал. 1, т. 24 се допълва като след думите “директорът на Служба „Военна информация” и неговите заместници“ се добавят думите „директорите на териториалните дирекции на Държавна агенция „Национална сигурност“ и на Държавна агенция „Технически операции“;“.

Мотиви: Във все още действащият Закон за публичност на имуществото на лица, заемащи държавни и други длъжности директорите на териториалните дирекции на Държавна агенция „Национална сигурност“ попадат в приложното поле на закона. Не намираме причина те да отпаднат от обхвата на Законопроекта за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Считаме за уместно да се добавят и териториалните директори на Държавна агенция „Технически операции“ сред лицата заемащи висши публични длъжности.

3. В чл. 7, в ал. 5 се създава ново изречение със следното съдържание:

„В териториалните звена се създават отдели със специализация извършването на проверки по отношение на лицата по чл. 6.“

Мотиви: По сега съществуващата система за електронно разпределение на преписките, същото се извършва с оглед натовареността на служителите и без да се вземат предвид длъжността, квалификацията и професионалният им опит. Извършването на проверки на публични личности би следвало да се осъществява от служители с определен житейски и професионален опит, и с необходимите знания и умения свързани със спецификата на проверките.

4. В чл. 8 се правят следните изменения :

4.1. В ал. 1 думата „петима“ се заменя с думата „деветима“, а думата „трима“ се заменя с думата „седмина“.

Мотиви: Смятаме, че петима членове на Комисията е изключително малък и недостатъчен състав предвид на задачите и отговорностите, които и се възлагат. Освен това след като към момента КОНПИ и КПУКИ, съобразно специалните закони, са в състав от по 5 члена, то не би следвало новия орган, който ще бъде натоварен не само с отнемане на незаконно придобито имущество и с проверки за конфликт на интереси, да има по-малък числен състав с оглед повишените изисквания и увеличените правомощия.

4.2. В ал. 5 след думата „Председателят“ се добавят думите „Заместник-председателят и членовете“, а ал. 6 се заличава, като останалите алинеи се преномерират съответно.

Мотиви: Смятаме за най – добро разрешение целият състав, а не само председателят на комисията, да се предлага и избира от Народното събрание. България е Република с парламентарно управление и е редно целият състав на един толкова важен орган с голям обем от правомощия и натоварен с много обществени очаквания да се избира пряко от народните представители, а не те единствено да одобряват заместник-председателя и членовете му. Това ще гарантира и по-голяма представителност на органа. Освен това съставът на КОНПИ например в момента се предлага и избира изцяло от Народното събрание, като комисията е давана за пример за добре работещ орган в докладите на ЕК по механизма за сътрудничество и оценка, което означава, че начинът на конституиране е добър и може да бъде приложен и тук.

4.3. В ал. 7 числото 6 се заменя с числото 5.

Мотиви: В момента и КОНПИ и КПУКИ са с 5 годишен мандат затова не намираме за обосновано мандата да бъде над този срок.

5. В чл. 11, ал. 3, след думата „правоотношението“ се добавят думите „в едномесечен срок се внасят предложения за нов избор“ и останалите думи до края на разпоредбата се заличават.

Мотиви: Аналогични на изложените по т. 4.2.

6. В чл. 49 ал. 1 се заличава, а останалите алинеи се преномерират съответно.

Мотиви: Категорично не приемаме безусловното освобождаване от отговорност на подателя на сигнал по този закон. Посочената разпоредба грубо нарушава правото на защита на лицата срещу, които е подаден сигнал, който впоследствие се е оказал неоснователен. В тези случаи тези лица няма да могат да ангажират деликтната отговорност на сигналоподателя и да защитят своите права и законни интереси, което е недопустимо в една правова държава. Считаме, че законът предвижда достатъчно други възможности за защита на подателите на сигнали и това се явява прекомерна мярка за постигане на целите, които си поставя законопроектът и затова предлагаме ал. 1 да отпадне.

7. В чл. 107, ал. 1 след думата „образува“ се добавят думите „проверка за установяване на незаконно придобито имущество и“.

Мотиви: Практически производството обхваща няколко различни фази в т.ч. проверка за установяване на несъответствие и същинско производство по отнемане. По тази причина в съдебна фаза се стига до смесване на съставите и основанията за проверката със съставите, и основанията и доказателствата за образуване, и провеждане на производството. Последниците са, че съдът търси наличието на същите обстоятелства към започването на проверката и при започване на производството пред него 2 или повече години по-късно от започването на проверката, като естествено те вече не са същите. Най-често проверяваното лице е оправдано по наказателното производство, което предпоставя неблагоприятно за Комисията решение на съда. С незначителна редакция на разпоредбата това може да бъде преодоляно.

8. В Чл. 112 се създава нова ал. 4 със следното съдържание:

„(4) Извършването на проверките се възлага на екип включващ задължително един служител с юридическо и един служител с икономическо образование. Екипът представя на директора на съответната

териториална дирекция доклад за резултатите от проверката. Неразделна част от доклада са икономически анализ за установяване на съответствие или несъответствие и оценки на имуществото по чл. 148, ал. 2.,,

Мотиви: Законопроектът третира само сроковете и започването на проверките, а с оглед на правомощията на органите, следва да се предвидят и действията които трябва да бъдат извършени. Съществува празнота по отношение на въпроса: Въз основа на какво директорът ще прецени какви са резултатите от проверките за да издаде акт в хипотезите на чл.113 ? Въпросът е от съществено значение и поради това следва да намери законодателно решение, което да изисква обективизирането на установеното при проверките в определена форма, а конкретния и вид може да бъде уточнен с правилника за приложение на закона.

9. В чл. 116, ал. 1 се изменя и придобива следната редакция :

„(1) В едномесечен срок, въз основа на доклад на директора на съответната териториална дирекция, Комисията приема решение за внасяне в съда на искане за обезпечение на бъдещ иск за отнемане на имущество, когато от проверката са събрани достатъчно данни, от които да се направи обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито.“

Мотиви: Определянето на срок за вземане на решение за започване на производство е от съществено значение с оглед на давността. Едномесечния срок е аналогичен със срокове по други производства – административни, досъдебни, съдебни отнасящи се до вземане на решения от съответните органи: прокурор, съдия-докладчик и др. Срокът е аналогичен и със сроковете за директорите на териториални дирекции и за Комисията по чл.113, чл.140, ал.1, чл.140, ал.2 от настоящия законопроект.

След изчисляване на сроковете става ясно, че извършването на проверка отнема 1 година и 10 месеца от 10 годишния срок по чл. 112, ал. 3. Логично е в случаите на прекратяване на проверките те да не бъдат удължавани и дори да приключват по-рано от предвидения едногодишен срок. В случаите когато ще се образува производство е разумно да се използват максимално сроковете за да се установят в пълнота всички факти и обстоятелствата за да се избегнат неблагоприятни последици като изменение или оттегляне на иск или последващи иски срещу държавата по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Липсата на срок за образуване на производство и налагане на обезпечителни мерки след получаване на доклада на териториалния директор води до отлагане на вземане на такова решение за една, две или повече години. Така реално 10 годишния давностен срок за отнемане на имущество става 7 или 6 годишен или дори и по-кратък.

С фиксирането на срок за вземане на решение за образуване на производство и налагане на обезпечителни мерки, ще се избегне сега